

15. června 1971

"Budete-li vyhánět všechny ne zvláště poslušné,
ale chytré lidi, a ponecháte-li kolem sebe
jen poslušné pitomce, pak určitě stranu zahubíte."

V.I.Lenin v dopise Kameněvovi a Zinověvovi,
Dokumenty VI. kongresu KI, Sv.I., str.614

FAKTA
PŘIPOMÍNKY
UDÁLOSTI

POLITICKÝ MĚSÍČNÍK

"
Vydavatelská samoobsluha v nákladu, který určují sami čtenáři
podle toho, kolikrát tento měsíčník sami rozmnoží. Pamatujte,
že fakta zůstávají fakty a v historii platí i po letech, byť
se k nim přijalo třeba šestero usnesení a jakékoli "poučení".

Skončilo mlácení prázdné slámy, domluvili byrokrati hovořící zdřevněnými jazyky, zhasly reflektory zaměřené na skandující, křečovitě tleskající a do únavy povstávající. Je čas bilancovat, co přineslo shromáždění, jež se prohlásilo za řádný XIV. sjezd KSČ. Kdo tam vystupoval jménem strany, jaké přijali závěry, koho pověřili jejich provedením a jaký mají mezinárodní rámec pro uskutečnění svých cílů - to jsou hlavní měřítka takové bilance.

Delegáti tohoto sjezdu nebyli ve skutečnosti voleni, ale vybráni shora a na konferencích jen manifestačně schváleni. Oficiální propaganda tvrdí, že mezi nimi bylo více dělníků než v r. 1968. Neodvažuje se to však dokázat, právě proto, že tehdy byl zveřejněn jak seznam delegátů, tak i jejich současné zaměstnání. Jediný známý vzorek z letošního roku je z okresu Gottwaldov, kde ze 17 delegátů bylo 10 aparátníků, 2/dva/ dělníci, 2 funkcionáři JZD, 3 zástupci /nikoli však představitelé/ inteligence. Mnohé nasvědčuje, že tento vzorek ukazuje celkové složení delegátů. Navíc je podstatný rozdíl v tom, kdo vystupuje jako mluvčí jednotlivých sociálních skupin.

Scénář sjezdu byl předem připraven. Včas bylo určeno, kdo z členů předsednictva a ke které otázce promluví. Kdo z ostatních dostane slovo a kdo ne. Především museli pustit k mikrofonu 12 krajských tajemníků a tak na ostatní zbylo málo času. Na tomto sjezdu nebylo možné to, co r. 1968 na konferencích nebo na vysočanském sjezdu: kdo se tehdy přihlásil, dostal slovo, téma si určoval sám a nikomu nenapadlo žádat delegáta, aby si vystoupení dal předem schválit krajským tajemníkem nebo na ÚV KSČ. Na sjezdu roku 1971 rozhodně taková "dubčekovská anarchie" nevládla. Byl na něm pořádek. Proto tam nepřipustili ani vnitrostranickou demokracii.

Přejmenování nejvyšší funkce ve straně /vtip: víš, že už Husák není prvním tajemníkem?/ na generálního tajemníka symbolizuje míru změn, které vyplynou z tohoto shromáždění. Budou jen nominální. Navíc titul "generální" patří - alespoň v hospodářství - jen ředitelům samostatných útvarů. Příznačné je i rozhodnutí ponechat v platnosti staré stanovy /jejichž modernisaci považoval za nanejvýš nutnou roku 1968 nejen Dubček a Smrkovský, ale i Husák a Jakeš/. V návrhu nových stanov z roku 1968 byly totiž zahrnuty institucionální záruky před zneužitím osobní moci. Úpravy, provedené nyní ve starém textu z r. 1962, posilují právě naopak jejich negativní rysy a oslabují pozitivní, o které bylo možné se v minulosti opírat.

Příznačné je i rozhodnutí o postavení KS Slovenska uvnitř strany. V roce 1968 se Husák s Bilakem předstíhovali, kdo hlasitěji vysloví požadavek na federalizaci KSČ. Ještě sjezd KSS v srpnu 1968 - tak výrazně zmanipulovaný Husákem - usnesl požadavek "federativního uspořádání strany". Proti federalizaci KSČ byl tenkrát A. Dubček, dnes obviňovaný těmi, kdo chtěli federalizovat KSČ z rozbití jednoty strany. Na sjezdu byla řada takových přemetů. Lenárt, známý tím, že byl proti odchodu Novotného z funkce 1. tajemníka, poučoval posluchače o tom, co bylo skutečným smyslem polednové politiky. Tentýž Lenárt, který byl spolu s Novotným hlavním likvidátorem pravomoci slovenských orgánů v us tavi z roku 1960, teď prohlašoval, že "federatívne riešenie bolo nutné prebojovať proti pravici."

Husák vyšel ze sjezdu opticky posílen. Fakticky jsou však posíleni jeho rivalové. Již s lovenský sjezd naznačil tuto linii. Šalgovič tam ve zprávě uvedl, že 46% členů ÚV KSČ a 43% členů ÚKRRK KSS, zvolených v srpnu 1968 bylo z těchto orgánů "vyčištěno" a většinou i vyloučeno z KSČ. Byli to převážně vášniví stopenci Husáka - a byli vylučováni často za osobní asistence Husáka kovy. Očista od "husákovců" byla dovršena na sjezdu KSS v květnu 1971. Do nového ÚV KSS nebyl zvolen nikdo z osobních stopenců Husáka, vypadl i poslední - Ondrej Pavlík /že zůstal nemocný Novomeský, který se už dlouhé měsíce nemůže účastnit veřejného života, má jen symbolickou hodnotu/. Slovenský ÚV senyní skládá hlavně ze stopenců Lenárta a Bilaka. Celé Husákové umění spočívá v tom, jak skupinu jedněch rozehrávat proti druhým. Labilnost slovenské situace ukázala předsjezdová kampaň. Obec Kovarce /okres Topolčany/ se stala před okresními konferencemi místem další schůzky slovenských "ultrasů". Kovarce - slovenská obdoba Čechie - zažily již v prosinci 1969 jednu schůzku, která sestavila seznam členů ÚV KSS a jeho předsednictva, kteří mají z funkce a ze strany odejít - a také do jednoho odešli. Nová schůzka žádala, aby sjezd KSČ zvolil prvním tajemníkem strany Vasila Bilaka, předsedou vlády

Moise Indru, prezidentem G. Husáka a prvním tajemníkem KSS Miloše Hruškoviče který hned v noci na 21. srpna vyjádřil souhlas s vojenskou intervencí. Resoluce tentokrát neotiskly okresní noviny "Socialistický dnešek" a hlavní organizátoři schůzky /tajemník KV KSS v Bratislavě Junas a tajemník OV KSS Čakajda/ vypadli ještě před konferencemi z funkcí. Dostali však náhradou velmi dobře placená místa v hospodářství. Bez ohledu na momentální výsledek schůzka v Komárovcích ukazuje, že "ultras" nepovažují současné řešení za konečné a nadále připravují odsun Husáka z funkce vůdce strany.

Jaký ÚV byl zvolen nasjezdu? V novém slovenském ÚV je mezi 81 členy jen 15 těch, kdo byli zvoleni již r. 1968. V ÚV KSČ je mezi 115 členy 25 zvolených na 13. sjezdu, 9 převedených z řad tehdejších kandidátů a 6 z těch, kdo byli koptováni po vysočanském sjezdu /Husák, Svoboda, Dzúr, Kovalčík, Erban Špaček/. Z předsednictva odešel podle očekávání Erban, nad očekávání Hanes - blízký Husákov člověk. Pokud Hanes a Erban zůstanou předsedy FS a ČNR, bude to potvrzovat pokleslý politický význam federálního a českého parlamentu. Příchodem K. Hoffmanga do předsednictva se výrazně upevnila Indrova pozice/. Hruškovičův vstup do funkce kandidáta prospívá Bilakovi. Husák může počítat ke svým ziskům odklizení částí přímých přívrženců Novotného /Jan Svoboda, Klenhová-Beserová, Löflerová, Krutina, Pastyřík, Mestek, F. Havlíček, Dvorský Uher, atd./, odešli i další představitelé éry Novotného obvinění z "liberalismu" v kulturní politice /Hendrych, Koucký, I. Skála/ a hlavní representant tehdejší ekonomické politiky O. Šimůnek. Odešli samozřejmě i mnozí z těch, kdo v srpnu zaujali odmítavý postoj k okupaci a později se zvýšenou měrou snažili napravit své zakolísání /Machačová, Pencz, F. Červenka, Piller, Skála/, odsunuti byli však i četní představitelé inteligence, kteří sloužili současnému kursu /Rychta, Ruml, Dobiáš, Vejražka/. Příznačné je, že odešli i první zvatelé : Mestek, F. Havlíček, Besserová, Lefflerová, Piller, - v r. 1968 se právem obávali, že nebudou zvoleni do nového ÚV KSČ. Protože uvažovali feudalisticky - "socialismus jsem já", spustili tehdy pokřik o ohrožení socialismu kontrarevolucí a "pozvali" vojska. Vojska přišla, ale oni přesto odcházejí. Jen vojska zůstávají. Zůstávají přesto, že jak Husák, tak Brežněv hlasitě inserovali dokončení konsolidace a převedení ČSSR mezi "pevné a spolehlivé články" socialistického tábora. Husák už na sjezdu KSS v srpnu 68 slíbil, že po konsolidaci vojska odejdou, a stejné ujišťování je v moskevské dohodě. O odchodu vojsk však na sjezdu nepadlo ani slovo - důkaz, jakou cenu mají ujišťování představitelů SSSR i Gustáva Husáka.

Husák se na sjezdu těšil manifestačně zdůrazňované podpoře Brežněva a to představuje jeho hlavní a téměř jediný trumf v soupeření s ostatními rivaly ve vedení. "Osamělý politický běžec" Husák musí překonávat neexistenci vlastní garnitury /kterou pomáhal sám likvidovat/, tím, že seopírá o Brežněva a využívá rozporů a rivality mezi svými soupeři a potencialními alternaty. Existuje rivalita Lenárt - Bilak, Indra - Kapek, ale v soupeření o nástupnictví i Indra - Bilak, - vždyť dosud nikdo nezkoumal, jakou úlohu sehrála tato rivalita při ztroskotání šel příprav dělnicko-rolnické vlády v srpnu 68. Brežněvova podpora Husákovy na sjezdu velmi prospěla, ale neřeší jeho budoucí osud. Na 13. sjezdu KSČ vyslovil Brežněv plnou podporu A. Novotnému; v situaci, kdy narůstaly vážné rozpory, oceňoval schopnost KSČ "vést pracující s jistotou k novým cílům, otevírat nové obzory". Brežněv tehdy vyzdvihoval Novotného jako "významného činitele mezinárodního dělnického a komunistického hnutí" a "vážného soudruha". Podpora, kterou tentokrát dostal Husák je stejně přechodná, jako ta, které se předtím těšili Novotný, nebo Gomulka. Jakmile se však vyhrtí krisový stav, podpora mizí a přestane působit.

Vedení KSČ manifestovalo na sjezdu jakoby svou nerozbornou jednotu. Přesvědčovali o jednotě by nebylo nutné tam, kde by přeovědčovala sama svou existenci. A slovního ujišťování o nerozborné jednotě předchozích vedení a strany zažila tato země již tolik, že je vůči němu imunní. Jak nerozborně chtěl vypadat v době 12. sjezdu tandem Novotný - Barák, a jak brzy se rozpadl, dokonce tak dramatickým způsobem. Jak neotřesitelně vypadalo Novotného postavení na 13. sjezdu na jaře 1966 a co z něj zbylo do podzimu 1967? Roku 1966 i někteří členové protinovotnovské opozice byli zkruseni pevností jeho pozice a někteří se obávali, že Novotný, tak jako Adenauer, přečká všechny své odpírce. Nebylo však třeba čekat až na Novotného 90let - stačilo 18 měsíců

rizového vývoje, aby se ukázalo, že 13. sjezd provolával slávu umírajícímu ráli. Ti, kteří Novotnému na Jaře 66 nejvíce podkuřovali měli na podzim 67 a jvo naspěch, aby se stačili odpoutati. Hendrych, Kolder, Štrougal, Koucký, teří vděčili Novotnému za vzestup, se nyní podíleli na rozkladu jeho posic ekajř. Byrokratický system nezná loyaltitu, neává možnost otevřené kritiky, když pak nastane krisový stav, dochází k překvapivým zvrátům. Kdo by byl ed- adeoval perspektávy dalšího politického vývoje po 19. sjezdu KSSS podle pro- evu, který tam přednesl Ohruščev, nikdy by nečekal odhalení Stalina na 20. jezdu. Z nevýrazného Dubčekova vystoupení na 13. sjezdu KSČ také nešlo vy- íst, jakou úlohu bude hrát v r. 68. V byrokratických systémech jest politický ívet ponornou říčkou, mizící pod povrchem, aby se v neočekávaném okamžiku novu vynořila, jako již mohutný proud, strhující vše, co stojí v cestě. Husák ozhodně nemůže věřit Indrovi, Bilakovi, Kapkovi více, než Novotný Barákovi, endrychovi, Koldrovi. Až propukne otevřená krise, pak buď odstaví on je, nebo ni vyřídí Husáka. To je neúpresný zákon byrokratické džungle.

Míra sebechvály a sebeuspokojení, zaznívající z tohoto shromáždění, vysoce řekračovala i normy z doby Novotného. Kritičtější slůvko proklouzlo nanejvýš ezděčně a mimo sjezdovou tribunu. Kapek na tribuně ČKD ostatně otevřeně řekl: Jsme si vědomi, že sjezd měl manifestační charakter a ne programový ráz. Bylo o proto, že měl ukončit etapu, která měla koncentrovat moc do rukou zodpověd- ých straníkú. Teptve teď bude možno začít s rozvíjením polednové politiky"/1?/ ude zajímavé, jak budou rozvíjet polednovou politiku ti, kteří ji za pomoci ovětských, německých, polských, bulharských a maďarských tankú zlikvidovali. dá se, že je nepochybné, že alespon v hospodářství bude muset dojít k některým ositivním zákrokům. ČSSR doplácelo na udržování provozu nerentabilních zá- pdů, živěných jen v zájmu direktivního plánu, 20 miliard Kčs ročně. Halasná onova této praxe by stála každého občana /vč. kojencí a stařenek/ přes 1400 šs ročně. Na modlu nového 5tiletého plánu by doplácela průměrná rodina přes 500 Kčs ročně. Při tom kvalifikovaní ekonomové vědí, že tento plán, sjezdem při atý, nevydrží bez korektur déle než dva roky. Ví to i Husák a prezradil Ká- írovi, že v ČSSR bude muset být ještě jedna čistka, v ekonomice, odkud budou aset být odstraněni neschopní straníci, kteří se tam v době poslední politic- é čistky s tučnými platy usadili.

Politický život ve straně pulsuje jen chabě. Na konferenci k 50. výr. KSČ pořádá KV KSČ v Brně, přiznal ideologický tajemník Klíčník ú "Školení se zúčast- íjí víceméně staří komunisté a značná část mladých nechodí. Hrozí nebezpečí, za 3,5 let se znovu budeme ptát, jak to, že komunisté nejsou schopní onovat nesprávným názorům, vystupovat na obranu politiky strany a probejovat to politiku. Někteří komunisté jakoby neexistovali, když lidé, většinou z nez- losti, vyslovují nejrůznější nesprávné názory, aniž by jim mnozí členové de- dli dát správnou odpověď "Lenárt ve zprávě slov. Sjezdu nepřímě přiznal tr- jíce obtíže zejména s prací s inteligencí a formuloval úkol "získat širokou ontu tvořivé inteligence na podporu naší politiky." Švorcová zase na sjezdu týkala, že mnoho tvůrců "je dosud kontrolováno adrženo v šachu zcestným poje- cti a svědomí." Vedoucí oddělení UV KSS Michal Hruškovič napsal v Pravdě .5., že ti publicisté, umělci avědci, kteří se politiky angažovali "pravicově ortunisticky", nesmějí být publikováni a popularizováni. Protektorsky dedává: nechceme je odepisovat z dějin české a slovenské kultury. Jde o politický ranný akt, jsme přesvědčeni, že časem sami přijdou na to, že udělali vážnou ybu, upřímně ji politují a odčiní další jasně třídně angyžovanou tvorbou. Po se uvážíme, zda a do jaké míry je možné jejich díla propagovat." Samolibost rokrata je bohorovná. Nepřipustí si, že budoucnost bude zajímat jeho jméno ejně málo, jako jména dvořanů v době Shakespearově.

itika "pravice" byla na sjezdu celkově anonymnější, bylo málo "jmenovaček". to však zazněly velmi ostré tony na adresu těch, kteří se nesklonili. Jejich nnost označil Šalgovič za "e veľa nebezpečnejšiu", což je pochopitelné, pro že ti, kdo se nepoddají, představují do budoucna největší nebezpečí v případě ise současné vládnoucí garnitury. V Hájek dokonce tvrdil, že zatvrzelí edstavují "pátou kolonu třídních protivníků a pracují, ať vědomě nebo nevě- mě ve službách mezinárodní marna reakse"/ještě že nedodal "spolu s Longem, ucescem a Mao-Tse-Tungem"/. Kazka zase na sjezdu prohlásil na adresu těch, k o "by se rádi pustili do něčeho většího..., ať se pak nedovolává padesátých X t, když se za porušení zákona dostane tam a na takovou dobu, kam se jinak do- brovolně nechodí." Ton velmi výhružný nesvědčí o jistotě e nic víc než fakt,

že se nekonala amnestie, očekávaná a připravovaná k 9. a potom k 21. květnu. Nejistý režim si nemůže dovolit mírný ton a gesta milosti. I tím dokresluje svou vnitřní slabost. Václav Hájek kritizoval v předvečer sjezdu sdělovací prostředky, že "přesolují bez ohledu na připravenost čtenářské a posluchačské obce" a varoval i před přeháněním při popularisaci "dobrých vztahů k našim spojencům". Přehánění se zvrací ve svůj protiklad a věci se dělá medvědí služba. Jako by předjímal vystoupení Husáka a Brežněva, kteří si zřejmě nepřečetli jeho článek v RP a "přesolovali a přesolovali". Tak, že vznikla nová anekdota o paní Brežněvové, žádající po 14. sjezdu o rozvod, protože nemůže uvěřit, že ty cucfleky má její manžel jen od bratrských pocelů. Husák i Brežněv jezdili v pancéřovaném autě s neprůstřelnými skly na shromáždění pracujících, která se konala v uzavřených prostorách za policejním kordonem na zvláštní pozvánky jen pro prověřené. Zřízenci v PKOJF dostali dovolenou a byli nahrazeni fizly, lidé z okolních bytů byli po dobu sjezdu přestěhováni do hotelů. Konsolidace je tedy úplná. V Pragovce vítal Brežněva "jménem pracujících" Jiří Uchytíl, v letech 1945 až 1954 člen StB velitel speciálního oddělu Jasan, který zatýkal Slánského, Clementise a další. V samém centru Prahy po detektorovém zkoumání, zda někde nejsou miny, byl za Husákovy a Brežněvovy přítomnosti otevřen Dům sovětské vědy a kultury, spojený s prodejem vodky, který má ideologicky zdůvodňovat "baltisaci" Československa. Je ostatně nedaleko Klementina, postaveného po bělohorské bitvě jezuitů pro účely rekatolizační převýchvy. Tedy nic nového.

"Baltizace" ČSSR nemá dlouhodobé vyhlídky na úspěch. Probíhá v situaci kdy se stupňuje soupeření mezi Ruskem a Čínou o vliv ve hnutí, v Evropě i ve světě. Vojenská, ekonomická, diplomatická i obecněmocenská váha Číny urychleně roste. Její politická přítomnost v Evropě není už jen potencionální, /nástup nových vyslanců, Ceacescova cesta/, ale hmatatelná, jak odpovídá významu nové třetí supervelmoci. Vzestup Číny nezmění jen uspořádání sil v OSN, ale ovlivní silokřivky moci prakticky v celém světě. Změní i rozložení sil v evropském komunistickém hnutí. ITALSKÁ a Francouzská KS sice nepřevzou nacistickou ideologii, ale pod vlivem nové mocenské konstelace se budou moci oprostít od převládajícího vlivu Moskvy, aniž by nevyhnutelně museli upadnout do poručenství Pekingu. Tyto obrovské mocenské změny jsou již v chodu a v příštích pěti letech budou sovětské vedení vystavovat rostoucímu tlaku. Dnes to ještě může posilovat tendenci k "baltisaci" nejen v ČSSR, ale i dalších evropských socialistických zemích. Vojenské kruhy a političtí ultras v tom mohou vidět záruku zachování soudržnosti "říše". Ale tento tlak bude i posilovat odstředivé tendence. A moskevské vedení /zejména v procesu nezbytného omlazování, které v těchto letech nastane/, bude stát před alternativou utahovat šrouby až k prasknutí se všemi nepropočitatelnými riziky, které s tím souvisí; nebo hledat jiné východisko. Dlouhodobě může SSSR uchovat svůj vliv v této části světa i při konfrontaci s Čínou jen na basi partnerství, které respektuje svébytnost a práva ostatních. Čím dříve to pochopí, tím lépe pro ně i pro nás. "Baltisace" nebude nikdy dokončena, buď proto, že prozíravější moskevské vedení se jí samo vzdá, nebo k tomu bude přinuceno roztučím strachem z neloajality svého zázemí.

V. Hájek předpověděl, že pravice se pokusí narušit průběh voleb. Prozdil taky bezděky, že nevěří vlastní propagandě o "isolaci pravice". Přesto lze očekávat, že známými metodami nucené účasti a "manifestačního hlasování" pro předepsané kandidáty, byrokracie tyto volby zvládne. Text připravovaného volebního zákona je jednoznačný. Horší bude zvládnout základní problémy které nelze ani obejít ani obelstít.. Patří k nim i tak banální věc, jako je fakt, že do příštího sjezdu vstoupí do věku důchodců většina příslušníků Stb, důstojnického sboru, stranického aparátu i vedoucí garnitura v hospodářství. Tato největší generační výměna od 2. svět. války se prosazuje silou přírodních zákonů, nelze ji odvrátit. Nastane jak v ČSSR, tak i v ostatních socialistických zemích, vč. SSSR. Proběhne navíc v podmínkách zaostávání ve vědeckotechnické revoluci. Jestli se letos sjezd KSČ spokojil s opakováním zjištění 12. sjezdu z roku 1962, že možnosti extensivního vývoje jsou vyčerpány, a neučinil nic k řešení tohoto stavu, stěží bude možné opakovat totéž ještě v roce 1976. Stb již teď vyšetřovala žertyře, kteří v hesle "Vítáme jednání XIV sjezdu" umazávali prostřední I. Bezděčně promluvila úzkost byrokratů z toho, co přinese budoucnost.

Ukončený sjezd nazval v dopise delegátům jeden z vyloučených členů ÚV

KSC "stranou minulosti". Ze statistik vyloučených a vyškrtnutých se ke sjezdu odvolalo jen 143/ mezi nimi jen 2/3 členové ÚV/. Jistě ne proto, že by souhlasili se svým vyloučením či vyškrtnutím. Spíše proto, že nechtějí mít nic společného se "stranou minulosti". Připravují tak půdu "straně budoucnosti".

KXXX

NA OKRAJ SJEZDU:

Čechie se sešla hned po skončení sjezdu, aby zhodnotila jeho výsledky. Přítomni byli jak vyřazení členové ÚV KSC z kohorty Novotného/Kleňňová-Besserová, Pastyřík, Mestek, Leflerová, F. Havlíček, / tak i další, např. Hrbek, ale také Vilém Nový, který v ÚV zůstává. Vilém Nový - profesionální donášec - donášel i na spoluvězně, když byl v 50. letech zavřen a donesl hned druhý den Husákovi, stejně jako kdysi donášel na Husáka Novotnému, spolu s ostatními projevíli roztrpčenou nespokojenost nad výsledky sjezdu: vytýkali mu hlavně, že dopustil odstavení kádrů, oddaných straně a SSSR, že byl bezprogramový, že se na něm projevila snaha zastavit proces konsolidace uprostřed cesty. Rozcházel se s odhodláním dovést očistu strany včetně jejího vedení až do konce a pracovat i mimo nejvyšší orgán.

KXXX

ANTONÍN NOVOZNÝ na květnové schůzce mathausenských vězňů vystupoval sebejistě a mphovýznačně prohlašoval, že jeho čas ještě přijde. Stěžoval si jen, že dostává menší penzi - pouze 6000 - než mívala Hana Benešová. Na sjezdu se členství bývalého prvního tajemníka, odpovědného za několik nezákonných rozsudků smrti neřešilo, zavolali si ho však na kontrolní a revisní komisi, kde mu sdělili, že mu bylo členství v KSC vráceno a doporučili, aby při vhodné příležitosti přiznal, že se dopouštěl chyb. To Antonín Novotný odmítl. Je teď členem stejné strany jako G. Husák a sovětské vedení, které se o jeho členství velice přičinilo, demonstrovalo svůj zájem ještě zřetelněji: sovětské velvyslanectví v Praze mu k obnovení členství poslalo koš květin. Neboť květinou řekneš víc než dlouhými projevy.

X X X

BREŽŇEV SE ZLOBIL a dal to najevo Husákovi i Bilakovi, že podcenili mezinárodně politickou stránku sjezdové přípravy. Kontraversní věci mezi stranami prý měly být vyřešeny předem, když nedostane slovo cizí delegát, který se o ně přihlásil, československý problém se znovu ve světě oživuje, ač KSC i KSSS by měly mít zájem, aby se na něj zapomělo. Konflikt s britskou, španělskou i italskou stranou je neúspěchem a Brežněv soudí, že se dalo vyjednat, aby KS Francie poslala někoho jiného než zrovna Londonova švagra Guyota a aby Svaz komunistů Jugoslaviie poslal někoho významnějšího než předsedu družstva na výrobu polévek. Francouzský příspěvek působil v československé situaci přímo rušivě, stejně tak jugoslávský, pobuřující byl prý rumunský /Kapek sdělil v kuloárech svým známým, že rumunská strana je těžce zasažena čínským vlivem/. Taky malá anglická strana by prý si hrála na samostatnou a bude se jí to muset zatrhnout/!/.

X X X

ŠVÝCARSKÁ STRANA PRÁCE vyslala na sjezd jen pozorovatele, opírajíc se o zásady, jimiž se řídí. 12. a 13. června 1971 koná svou konferenci a v teziích k ní švýcarští komunisté prohlašují: Odlišnost dějin, původu a podmínek zemí, které tvoří rozšiřující se soc. svět, má za následek, že se nastupují různé cesty k socialismu. Z toho vyplývají nevyhnutelně rozpory v samotném světovém dělnickém hnutí. Tyto rozpory, příznačné pro život, musí být řešeny bez vyhrocování... Živá jednota soc. světa může být založena na solidaritě a současně na uznání plné a konkrétní autonomie a rovnoprávnosti každé strany a každého státu... boj může být potom jx účinný, když si každý podrží právo určovat svou politiku, jak odpovídá podmínkám konkrétního boje.

Vorwärts 20. května 1971

POSELSTVÍ KOMUNISTICKÉ STRANY ITÁLIE SJEZDU ČESKOSLOVENSKÝCH KOMUNISTŮ

Tiskové oddělení KSI sděluje:

Publikujeme text poselství vedení KSI sjezdu KSC, které mělo být přečteno soudruhům Sergio Segrem, avšak jeho přečtení předsednictvo sjezdu nepovolilo.

"Soudruzi,

byl jsem pověřen vedením Komunistické strany Itálie, abych tlumočil tímto poselstvím vašemu sjezdu pozdravy italských komunistů komunistům, pracujícím a lidu Československa.

Víte, že italské komunisty vždy vysoce hodnotili přínos, kterým komunisté, pracující a národy Československa přispěli k boji proti imperialismu a kapitalismu za mír a evropskou bezpečnost a za socialismus.

Trvalé ideje, které živí a promázejí internacionalismus italských komunistů, spočívají na velkých cílech obrany míru, osvobození národů a všech vykořisťovaných a potlačovaných mas, v dosažení nové společnosti svobodných a rovných. Vycházíme z přesvědčení, že v boji za tyto cíle je nutné neustále podněcovat a stále rozšiřovat spolupráci a jednotu všech protimperialistických, progresivních, revolučních a mírových sil Evropy a celého světa.

Jsme také přesvědčeni, že k uskutečnění účinné internacionální jednoty je třeba uznat různosti, které vyznačují cestu každé jednotlivé země k socialismu a že se nemají ignorovat existující rozdílné názory a že akce za jejich skutečné překonání mají vycházet z přesného poznání a mají být vedeny prostřednictvím otevřené a upřímné diskuze.

Zde není samozřejmě místo, na němž by se mohly prodiskutovat otevřené problémy a rovněž hluboké rozepře, které dnes existují v mezinárodním dělnickém hnutí a mezi našimi dvěma stranami. Považujeme však za svou povinnost i při této příležitosti znovu potvrdit principiální politické postoje, které zaujala naše strana při českosl. událostech v posledních letech, událostech, které měly mezinárodní význam a vyvolaly otázky, které jsou dosud diskutovány v dělnickém i komunistickém mezinárodním hnutí.

Náš postoj k nim je známý. Vyslovili jsme pozitivní ocenění základním liniím nového kurzu, který byl zahájen vaší stranou v lednu 68, i když jsme nepřehlíželi nesnáze a nebezpečí vyvstávající z jeho uskutečňování, avšak soudili jsme, že mohou být překonány otevřenou výzvou ke komunistům a dělnické třídě vaší země. Z toho také pramenil náš nesouhlas s vojenskou intervencí 5 zemí Varšavského paktu v ČSSR. S upřímností, o níž se domníváme, že by měla vždy inspirovat vztahy mezi kom. stranami, vám říkáme, že se nedomníváme a že by se objevily nové aspekty, jež by nás mohly pohnout ke změně našich postojů.

Spočívají, kromě názoru, který jsme si utvořili podle vývoje událostí na pevném přesvědčení, že podstatným základem internacionalismu je nezávislost a suverenita každé komunistické strany a každého státu. Domníváme se, že pro revoluční sílu jsou jak její národní charakter, tak její internacionalismus základní a neoddělitelné a jedině tak může růst význam dělnické třídy a může se stát a být hegemónní třídou ve své vlastní zemi a tak efektivně přispívat k boji mezinárodního proletariátu. Soudruzi,

v hluboké sociální a politické krizi, v které se Itálie nachází, pracujeme my komunisté na podněcování co nejširší konvergence a dohody mezi všemi silami levice, laickými i katolickými, abychom zajistili demokratický pokrok a sociální obrození Itálie v socialistické budoucnosti. Tak bojujeme, abychom otevřeli cestu k dobytí a vytvoření socialistické společnosti, v níž budou spolupracovat různé politické síly a která bude založena na mnohotvárnosti forem a demokratických organizací, na lidovém souhlasu a na přímé a aktivní účasti mas".

Další část pozdravu se týká běžných stanovisek komunistů k mezinárodním problémům. Celé poselství bylo uveřejněno v Unitě 29. května 71. Totéž číslo deníku otiskuje i následující zprávu:

" Socialistická agentúra" Socialistické strany proletářské jednoty vydala toto sdělení: "Delegace Italské soc. strany proletářské jednoty na sjezdu KSC, kterou tvořili poslanec Lucio Luzzatto, člen vedení strany a Nuccio Tirelli, člen ÚV, předala předsednictvu sjezdu poselství, které však předsednictvo nepovolilo tlumočit. Text tohoto poselství bude tedy publikován v příštím čísle týdeníku ISPJ "Mondo nuovo".

Taková je tedy pravda na rozdíl od stranické oficiální propagandy, která na schůzích KSC na dotazy odpovídá, že italská delegace nechťe na sjezdu KSC vystoupit, ač ji soudruzi k tomu vyzývali!

NEVMĚŠOVAT SE, NEVYVOLÁVAT A NEŽIVIT FRAKČNÍ BOJE

Také rumunská KS slavila 50 let svého trvání. Nicolae Ceaucescu 7.5.71 ve slavnostním projevu věnoval značnou pozornost formulování zásad, jimiž by se měla řídit činnost kom. stran: "Jak známo, rozvíjí každá KS svou činnost ve specifických podmínkách, které jsou v různých zemích různé. Což vyžaduje volbu odlišné generální linie, odlišné strategie a taktiky. Zkušenosti naší strany v revoluci a při výstavbě soc. v Rumunsku, stejně jako zkušenost jiných stran a soc. zemí vyzdvihly obrovskou různost řešení, jak v boji o moc, tak při výstavbě nové společnosti. Můžeme říci, že kromě společných rysů má revoluční přeměna v každé zemi mnoho odlišností, které obohatily nejen praktické zkušenosti, ale rovněž marx.len. teorii" Ceaucescu se pak odvolává na rozhodnutí presidia KI o rozpuštění KI, protože řešení otázek dělnického hnutí v jednotlivých zemích z jednoho centra by bylo jakékoliv, vyvolá nepřekonatelné překážky a pokračuje: "Pozdější zkušenosti z činnosti Imformbyra potvrdily, jak mělo pravdu presidium KI, když se usneslo na rozpuštění KI a jak chybné bylo usnesení založit Imformbyro. Dnes, když počet KS silně vzrostl, kdy se zocelily, velmi vyzrály a prokázaly schopnost autonomně myslet i jednat, nyní, kdy revoluční hnutí nabylo na rozsahu a dostalo nové formy, je existence jednoho centra kom. hnutí o to méně nutná a možná..."

Život ukazuje, že v činnosti té i oné strany mohou nastat těžkosti a dokonce přechodný nesoulad. V takových případech mají ostatní bratrské strany za povinnost- jsouce vedení starostí o to, aby každý oddíl dělnické třídy byl co nejsilnější a nejjednodušší, aby mohl splnit své vnitřní i zahraniční poslání- vystříhat se jakéhokoliv vměšování do vnitřních záležitostí dotyčné strany a žádným způsobem nevyvolávat a neživit frakční boj/pozn: např. čechisty a pod./.. Ochrana a upevnění jednoty každé jednotlivé strany je podstatným předpokladem pro zachování semknutosti celého kom. a dělnického hnutí. Každé nebdání norem vztahů mezi kom. a dělnickými stranami, každé vměšování do jejich vnitřních záležitostí, každý návrat k metodám odhalování a odsuzování může jen poškodit a ztížit proces obnovování a upevňování jednoty mezin. kom. hnutí.

V této souvislosti považujeme za svou povinnost také při této historické oslavě říci otevřeně, že naše strana v minulosti chybovala, když se podílela na akcích kritiky a zatracování některých bratrských stran. 10. sjezd dal, jak víte, našemu ÚV mandát při řešení politických a ideologických rozporů nesledovat linii odhalování a zatracování jiných bratrských stran, ale cílevědomě usilovat o jejich řešení soudružským projednáním mezi stranami, mezi vedeními. Náš ÚV neúchylně sleduje a bude i nadále sledovat plnění tohoto usnesení."

Za nedávné návštěvy Ceaucescovi v Číně Mao Ce-tung vysoce vyzdvihl "odvážný postoj Rumunska a s. Ceaucescu při obhajobě nezávislosti a suverenity země".

KS ŠPANĚLSKA A TZV. POUČENÍ Z KRIZOVÉHO VÝVOJE

Květnový sjezd KSC schválil dodatečně jako sjezdový dokument i prosincové "Poučení", patrně nejostudnější a nejtrapnější dokument v padesátileté historii KSC. To je také názor španělské kom. strany, která podrobila

tento "dokument" podrobné analyze a principiálně ho odmítá a podrobuje kritice, Autentický text španělského stanoviska vašel v jejím marxistickém teoretickém měsíčníku. Doslovný text nemáme zatím k dispozici.

OTEVŘENÝ DOPIS SOVĚTSKÉHO VĚDCE ČALIDZEHO

Za hranice sovětského svazu se dostal otevřený dopis, který sovětský fyzik Valerij Čalidze adresoval soudu, a který byl uveřejněn v "Kronice současných událostí" /rozmnožovaný časopis, vycházející v SSSR už pravidelně formou samizdatu/. V dopise vědec obhajuje legální charakter "Výboru pro lidská práva", který založil loňského roku v listopadu se svými kolegy Andrejem Tverdchlebovem a Andrejem Sacharovem. Dopis je odpovědí na to, že uvedení vědci byli povoláni moskevským prokurátorem a vyzváni, aby si neprodleně dali svoji organizaci zaregistrovat a schválit podle statutu dobrovolných organizací a spolků. Teprve po schválení že mohou vyvíjet činnost. Kdyby tak neučinili, bylo by proti nim zahájeno vyšetřování a byli by riskovali odsouzení. Fyzik Čalidze ve svém dopisu píše, že "návrh na zahájení vyšetřování je mu docela vhod, protože by to poskytlo příležitost k veřejné a legální diskusi o právech spolků". Jestliže se totiž takové spolky netvoří, dodává vědec, není to kvůli sovětským zákonům, ale proto, že neexistuje člověk, ani způsob, jak využít legálních možností a prosadit jejich založení. Tím, že vytvořili svůj výbor, chtějí dát vědci příležitost úřadům, aby vyjádřily své stanovisko "k vytváření a zabezpečování záruk, týkajících se lidských práv a aby i pomohly lidem, kteří chtějí zkoumat aspekty tohoto problému".

POVÁŽLIVÁ SITUACE ČESKÝCH HISTORIKŮ

V deníku The Times byl 21.května 1971 otištěn společný dopis A.J.Taylor a prof.H.R.Trevora-Ropera / u nás vyšla např. jeho kniha Poslední dny Hitlerovy/ z Oxfordu, v němž se říká:

"Rádi bychom chtěli upozornit veřejnost na povážlivé postavení několika vě našich kolegů, profesionálních historiků v Československu, které je nám známo z pramenů, jež pokládáme za zcela spolehlivé.

Čtenáři asi vědí, že hlavní výzkumné a studijní ústavy v ČSSR, včetně historických institutů, byly v poslední době drasticky postiženy čistkou. Jejich programy byly seškrtány a mnoho nejlepších vědců bylo propuštěno. Těm šťastnějším z nich bylo dovoleno vykonávat úřednickou práci v knihovnách nebo archívech; většina však dělá nekvalifikovanou práci ve stavebnictví nebo v průmyslu. Nyní se ukazuje, že někteří z nich jsou v bezprostředním nebezpečí. Zvláště jsme znepokojeni situací Dr.Milana Otáhal a Dr.Viléma Prečana, dvou dřívějších členů Historického ústavu ČSAV. Oba jsou významnými vědci, dobře známými a vysoko respektovanými na západě. Nyní byli obviněni ze zločinu rozvracení a vyhrožuje se jim vězením od tří do pěti let. V případě Dr.Otáhal je taková pohrůžka zvláště krutá, protože je vážně nemocen Tbc. Zločin podkládaný Dr.Otáhalovi a Dr.Prečanovi spočívá v tom, že pracovali na publikaci nazvané Sedm pražských dnů / u nás též známé jako tzv. Černá kniha. Této publikace se ujal Historický ústav a vydal ji. Je to sbírka dokumentů srpnového týdne 21.-28.srpna v roce 1968, obsahuje i sovětská nařízení, proklamace atd.Tyto dokumenty byly publikovány bez jakéhokoli komentáře, jako historické doklady. Vědci, kteří na publikaci pracovali, jednali jako členové ústavu, nikoli jako soukromé osoby.

Pro západní vědce bude za této situace obtížné respektovat ty československé vědecké pracovníky, kteří měli dosti štěstí a udrželi si svá místa, jeť jestliže neudělají nic, aby zabránili persukci svých dřívějších kolegů. Zvláště když jde o dodatečný zákon, kterého se používá za změněných okolností proti osobní bezpečnosti, která i pro ně má jistý význam."

/pozn.: Dr.Otáhal a Dr.Prečan jsou skutečně již několik týdnů vyslýcháni v Ruzyni a obžalováni z rozvracení republiky, hanobení spojenců a pobuřování/

ODVOLACÍ ŘÍZENÍ S VÁCLAVEM PRCHLÍKEM

Odvolací řízení před vojenským kolegiem Nejvyššího soudu na Pankráci změnilo původní rozsudek nad býv. generálem Prchlíkem za jeho tiskovou konferenci

v červenci 1968. Tři roky ve druhé nápravné skupině byly změněny na 22 měsíců v první nápravné skupině, kde je možnost po odpykání poloviny trestu žádat podmíněné propuštění. Jako důvod pro změnu trestu Nejvyšší soud uvedl, že nebyl prokázán úmysl. Skutečným důvodem zmírnění beztak skandálního rozsudku však byly ostré protesty západních komunistických stran. Odvolací řízení se konalo 2. června 1971.

PROCES S PROFESOREM ING. BOHUMÍREM KUBOU.

Krajský prokurátor v Ostravě dr. Oldřich Hlaváček žaluje u krajského soudu na Pankráci ing. Bohumíra KUBU, profesora průmyslové školy v Kopřivnici / byl na podzim 1969 propuštěn ze zaměstnání a přestože je vyučen strojním zámečníkem, nesměl nikde dostat místo ani jako dělník /, bytem v Novém Jičíně, nar. 1924, otce 4 dětí /od 12.8. 1970 ve vazbě / z trestného činu podvracení. Je obviněn, že od září 1967 do července 1970 se snažil diskreditovat vývoj v ČSSR vyzvedáváním některých chyb a nedostatků a po 21. srpnu 68 se snažil vyvolávat protisovětské nálady. 19 svědků má ústně a 15 písemně vše dosvědčit. ~~MMMM~~ B. Kouba, bývalý partizán a vedoucí činitel SPB v Novém Jičíně na školení v Rastoce v září 1967 vytýkal prý vedení KSČ, že po 20ti letech přivedli republiku ke krachu /G. Husák na krajské konferenci KSČ v Bratislavě dne 20.4.68: "Nesmí nás udivovat, že lidé vyslovují třeba i nesprávné názory... jde o to, aby v demokratických podmínkách a v konfrontaci názorů zvítězil názor lepší. Všichni si budeme muset zvykat na to, že naši soudruzi i spoluobčané nebudou mít vždy tytéž názory, jako kterýkoliv sebevyšší funkcionář, a že si budou moci i své názory říci" a G. Husák na aktivu redaktorů 21.3.68. v pražském radiopaláci: "Neexistuje u nás pomalu jediná otázka, kde bychom mohli být spokojeni s řešením z minulých let, ať je to ekonomika, politika, vztah různých orgánů společenských a státních, ať je to v oblasti kulturní, nebo ať jsou to otázky uplatňování vědy a techniky ve výrobě, lidské vztahy a všechno ostatní, ku př., národnostní vztahy u nás".

Kubovi žaloba vytýká, že organizoval mítink 21.4.68., na kterém vystupoval ing. Hanzelka a dr. Goliath /G. Husák vystupoval na společném mítinku s ing. Hanzelkou ve Sjezdovém paláci v Praze 20.3.68, tedy dávno předtím/. Kubovi se vytýká i projev při odhalování pomníku T.G. Masaryka v Kopřivnici 9.5.68., při němž za trestné jsou označovány výroky: Masaryk, ten byl velkým nebezpečím pro naši skupiny nehodných lidí, kteří se vzájemně do- sazovali do vyšších funkcí a nejvyšších míst..., Pravdu vystředala nepravda, lež a přetvářka.

Za důkaz Kubova antikomunismu je uváděno jeho vstupní slovo před přednáškou mudr. Myslivého v květnu 68, kde prý bezostyšně kladl rovnítka mezi nacistické koncentráky a věznice v ČSR v padesátých letech: "Ostatné dráty zde byly stejné". Obžaloba dokazuje, jeho trestnou činnost i v tom, že se ztožnil s kontrarevoluční výzvou 2000 slov a s okresním sdružením partizánů v Novém Jičíně požadoval odstoupení Indry a gen. Kodaje z funkcí.

Po 21. srpnu prý zamýšlel ing. Kuba využít "stávajícího myšlení lidí" pro dosažení odchodu sovětských vojsk a koncem 1968 a začátkem 1969 se angažoval při zakládání Společnosti pro lidská práva, jejíž "program" nutně /i/ stál proti konsolidačnímu úsilí stranického a státního vedení". Dne 19.1.69 prý napsal dopis redakci Nové Svobody v Ostravě, SVS v Praze a Palachově matce /nebyl zveřejněn/, ve kterém vyslovuje myšlenku, že pro dobro národa, a proti panujícímu zlu lze vždy a za všech okolností mnoha způsoby bojovat. Obžaloba dopis hodnotí jako protisovětský pamflet.

Prokurátor vytýká ing. Kubovi, mezitím vyhozenému ze zaměstnání, i jeho chování na neurologickém oddělení nemocnice v Novém Jičíně, kde se léčil v lednu a v únoru 1970 a kde prý navazoval v kuřárně a na chodbě rozhovory se spolupacienty, při nichž použil urážlivého příjmu o prezidentovi Svobodovi /asi ho srovnával s Háchou/ a urážlivě se zmiňoval o G. Husákovi, sovětské armádě a tvrdil, že KSČ není schopna vést společnost. Obdobně se prý vyjadřoval ještě v červenci 1970 za jízdy osobním autem před Oldřichem Chalupou, zejména k pobytu sovětských vojsk ~~ummama~~ na našem území.

Kuba uvádí, že výroky jsou vytrženy ze souvislostí, potvrzuje však, že kritisoval konkrétní skutečnosti a nesprávné jevy. Nikdy nenapadal socialistické zřízení.

Partyzán, dělník, profesor, otec 4 dětí v jedné osobě, oblíbený občan, vězen: údel hodný dodatku k opožděným reportážím.

FILMÁŘI A FILMOVÍ KRITICI V CANNES NA OBRANU A. POLEDNÁKA.

Filmoví režiseři a kritici přítomní na filmovém festivalu v Cannes v květnu t.r. pohlali čs. ministerstvu vnitra a spravedlnosti výzvu na obranu Aleise Polednáka, zatčeného v létě roku 1970 a dosud vězněného v Ruzyni. Žádají, aby jeho pronásledování bylo zastaveno a aby bývalý ředitel čs. státního filmu a předseda kulturního výboru Národního shromáždění, byl propuštěn. Žádají tak z důvodů humanity a navíc ve jménu "nesporných vynikajících služeb, které poskytl čs. filmu podporou vývoje, nejbrilantnější generace československých filmových tvůrců."

Mezi několika desítkami signatářů jsou Nagisha Oshima, Luchino Visconti, Barney Plat-Mills, Dalton Trumbo, Joseph Losey, Bo Widerberg, Melo Risi, Alexander Petrovich, Paul Morrissey a další. Z nich Visconti získal Zvláštní cenu za svůj film Smrt v Benátkách, Trumbo Zvláštní cenu poroty za film Johny jde do války, Losey Velkou cenu za film Posel, Widerberg cenu za film Joe Hill. O tom Jan Kliment v Rodém právu psal, ale o úpisu do ČSSR se nezmínil. Nezmínil se ani o tom, že četní jeho kolegové novináři /na př. z Evening Standartu, Les lettres Francaises, France Soir, Gardien, Sunday tele graph, Times, Avanti, l'Aurore, Svenska Dagbladet, France-Nouvelle, Le Monde a četných dalších listů z Evropy i z Ameriky i z Lat. Ameriky své podpisy také připojili.

Solidarita slušných lidí trvá .

ZE SPOLEČNOSTI.

PŘEVLEKY JIŘÍHO SMRČINY:

O tom, kdo se skrývá za pseudonymem nejspavějšího "kritika pravice" bylo dosti dohadů. Úředně bylo teď potvrzeno v bibliografii o kritice revisionismu, / Sešity ústavu pro bibliografii a sociologii, č. 3/ že je to pseudonym Jaroslava Kučery, pracovníka ideologického oddělení ÚV KSČ, nyní ve Filosofickém a sociologickém ústavě ČSAV. Smrčina psal ještě pod pseudonymy Pavel Kvaček, Vlad. Koukal, Josef Pacholík, a někdy i pod svým pravým jménem. Od dubna 1969 si vydělával mimochodem na svých žlučovitých výlevech na 70 tis Kčs. To se to pak píše o "pistolnících vědy".

POLITICKÁ ANGAŽOVANOST JIŘÍHO DOHNALA:

V letošním májovém vyznamenání udělil L. Svoboda titul nár. umělce J. Dohnalovi, členu činohry ND, za angažovanou politickou a uměleckou činnost. Zřejmě právem. V sobotu 20. června 1942 byla v Táboře manifestace, která měla být protestem českých kolaborantů proti atentátu na Reinharda Heydricha. Promluvil na ní tehdejší předseda vlády J. Krejčí a ministr Hrubý a člen Nár. Divadla Jiří Dohnal přečetl procítěně manifest Jiřího Háchy, z něhož vyjmáme: "Prosím vás, aby jste si ještě jednou uvědomili velkomyslnost Adolfa Hitlera, který od českého národa nic jiného nežádal, než aby tento národ šel klidně za svou prací. Je proto přirozené, že nevděk za tuto velkorysost musí být potrestán všude tam, kde se projeví....Není Čechem ten, kdo se protíví Velkoněmecké říši a kdo tím zločinně hraje o jednou zaručená práva...pracujte a vše vynaložte, aby Vůdce českému národu znova důvěřoval a abychom si tak tím své bytí uprostřed Velkoněmecké říše zasloužili a zajistili..." Při své angažovanosti v posledních měsících vyměnil Jiří Dohnal Velkoněmeckou říši za jinou, ale titul za politickou angažovanost si jak vidět zasloužil. Gratulujeme i jeho udělitelům.

NÁVRAT ZTRACENÝCH SYNŮ :

Pro zřejmou odpovědnost za justiční zločiny při politických procesech / nesčetné důkazy přináší Pillerova ale i Kolderova zpráva/ bylo na květnovém zasedání ÚV KSČ pozastaveno členství A. Novotného, Karolu Bacílkovi, Pavolu Davidovi, Bruno Kühlerovi, Štefanu

Raisovi, V. Širokému, a Jiřím Urválkovi, proslulému prokurátorovi, který fungoval doslova na knoflík, podle tlačítek svých režisérů v zákulisí. Na návrh předsednictva ÚV KSČ bylo nyní v květnu všem členství znovu vráceno. Tento akt se rovná skoro slavnostnímu prohlášení, že všichni zavraždění z politických procesů byli zavražděni právem. Jestlipak bude také L. Svoboda odebírat řády a státní ceny, která odevzdal 30.4.68, pozůstalým a malé skupině těch co přežili? Paní Clementisové, Frankové, Simonové, Závodské a další?

PENÍZE NEJSOU JEJICH PÁNY:

Ptali se Švestky: "Kolik máš platu?" "Nevím", řekl, neboť vlastně peníze ne potřebuje, skoro vše má zadarmo, plat - základ činí 17 tis. měsíčně - je pro neho jen kapesným.

TELEVISNÍ SHOW:

Byla jim televizní schůze SSM, vysílaná 10.6. I v dlouhé řadě nynějších nudných pořadů působil přenes schůze smutným dojmem. Z ČKD Lokomotivka zaplnila sál převážně děvčata /holky přijďte, bude to v televizi/ - jako by výroba lokomotiv byla převážně ženskou prací u nás. Varholík tvrdil, že členství v SSM nemá žádný vliv ani na přijetí na vysokou školu, ani pro cesty do ciziny. Tak mladý a už tolik lže. Ale rozhodně jsou to myšlenky, na které by se měli chlapani a děvčata odvolávat.

PRAVIČÁCI NECHODÍ NA FILMY:

V květnu, kdy byla kina zaplavena uměleckými díly z SSSR a k 50.výr KSČ poklesla návštěvnost i tržba a víc než polovinu proti loňsku. A protože peníze jsou třeba, uvažuje generální ředitel dr. Měna Purš, že pustí do kin zase některé západní filmy, které před tím dal stáhnout

STRACH Z TELEVISNÍ DRUŽICE:

Koncem května se konala v Moskvě narychlo svolaná schůze Intervise /za ČSSR dr. A. Poledne, dr. A. Suchý, dr. Gnadij Godr/ aby rozhodla o programových protipatřeních proti očekávanému nasazení televizní družice s programem pro vých. Evropu. Techn. opatření proti družici jsou neúčinná.

RUDE LETNICE PO 41 LETECH:

Rudé právo má máma připomnělo střelbu do pionýrů při zakázané oslavě Rudých letnic v Radotíně r.1930. "Tehdy zůstala ležet na silnici statečná Riči Kačnerová..." Co však dělá dnes? Riči, provdaná Chlebounová je jako "nenapravitelný pravičák" vyloučena ze strany. To RP už nepíše.

PROČ SE BRITSKÝ DELEGÁT NEZÚČASTNIL SJEZDU KSČ:

Komunistická strana Velké Británie lituje, že nebude zastoupena na sjezdu KSČ. Ve včerejším prohlášení britská strana sděluje, že se tak děje proto poněvadž KSČ odmítla povolit projev britského delegáta na sjezdu. Na své svém posledním zasedání přijal výkonný výbor pozvání na sjezd, zvolil delegáta a schválil krátký projev, který měl být přednesen naším jménem - praví se v prohlášení. V tomto projevu o 600 stech slovech, který hovořil o boji proti imperialismu a hnutí v Anglii proti toryovské vládě a její politice, jsme opakovali rovněž svůj postoj k roku 68 a říkáme:

"jak víte, náš sjezd vyjádřil názor, že vojenská intervence v ČSSR v srpnu 68 byl velkou chybou a porušením všeobecně platných principů mezinárodního komunistického hnutí, pokud jde o vztahy mezi socialistickými státy a vztahy mezi komunistickými státními. Nestalo se nic, co by mohlo změnit náš názor." Předem jsme informovali KSČ, že tento bod zahrne do našeho projevu na sjezdu. Oznámili nám, že to považují za vměšování do vnitřních věcí a že nemohou dovolit, aby projev byl na sjezdu přednesen. Nemohli jsme to přijmout. Náš projev neřikal nic o vnitřních záležitostech ČSSR, ale pouze o událostech roku 68, které se hluboce dotkly mezinár. komunistického hnutí. Chápeme právo komunistické strany rozhodnout o tom, kdo má mluvit na sjezdu, ale stanovisko KSČ znamená, že náš delegát nebude smět pronést projev, schválený naším výkonným výborem. Bylo teda rozhodnuto, že náš delegát se sjezdu neúčastní".

Delegát, zvolený výkonným výborem, byl Reuben Falber, náměstek generálního tajemníka KS Velké Británie.